Asien

OGSÅ I DENNE SEKTION:

67 Gandhis 150-års fødselsdag
68 Indonesien vælger præsident
68 Asiatiske demokratier slår igen
69 Trump og Kims bromance
70 Indien overhaler Storbritannien
70 Svære valg i Australien
71 Japan gør klar til flere turister

Til valgkamp om Indiens sjæl

Der er meget på spil, når verdens største demokrati går til valg

Max Rodenbeck bureauchef, Sydasien, *The Economist* DELHI

MAN GØR klogt i at købe en pose *namkeen* – de klassiske indiske snacks – eller to, hvis man skal være tilskuer til det næste valg i Indien, der står til at blive et af de mest betydningsfulde siden landets uafhængighed for 71 år siden. Verdens største demokrati skal til valg i slutningen af foråret, lige inden monsunen, hvor temperaturerne bliver allerhøjest. Og det er ikke kun vejret, der bliver hedt.

Valgkampen vil komme til at handle om den siddende premierminister, 68-årige Narendra Modi, som i 2014 førte sit parti Bharatiya Janata Party (BJP) til det største parlamentariske flertal i tre årtier. Jordskredssejren antød, at der var bred opbakning til hans erhvervsvenlige, hindunationalistiske dagsorden, og at vælgerne tog godt imod Modis nøje afmålte blanding af patriakalske mannerismer, folkelige retorik og energiske facon. Men fem år er lang tid, og glorien, der hænger over den tidligere te-dreng fra Gujarat, er falmet. Modis evige politiske trick, nemlig "at skælde ud på eliten", leder ikke længere til pavlovske bifaldsråb. Med hans perfekt tilpassede pastelfarvede kurtaer og tætte relationer med mange af verdens ledere er Modi efterhånden selv begyndt at virke nok så elitær.

Hans parti, der indtil for nylig virkede som en ustoppelig mastodont, har også antaget en lidt mindre truende figur. BJP har stadig langt flere penge end noget andet parti, takket være formuende og loyale donorer, som sammen med partiets overlegne disciplin og taktiske bevidsthed giver dem fordelen i den indiske valgkamp. De tætte forbindelser med hindunationalistiske græsrodsbevægelser, der kan slå til over hele landet på kort tid, kan også få afgørende betydning. Men selvom BJP står stærkt i valgkampen, har partiet på mange punkter virket overraskende svækket i regeringstiden, og det har fremmedgjort en række vigtige grupper af partiets vælgerbase.

En af disse er erhvervslivet. Der var mange, der håbede på, at Modis mandat ville bibringe en række markedsorienterede reformer. Der er sket fremskridt på nogle punkter, såsom en ny konkurslov, og Modis regering har rigtignok ført en sund finanspolitik, men det har desværre stået i skyggen af fejltrin såsom den forfejlede pengeombytning i 2016, hvor man fra den ene dag til den anden ugyldiggjorde to pengesedler, der udgjorde 86 pct. af Indiens kontantbeholdning. Indiens unødigt dyre og komplicerede momssystem er heller ikke blevet adresseret, ej heller er den faretruende høje gæld i de statsejede banker.

BJP har også været alt for forsigtige i deres forsøg på at reformere indisk jord- og arbejdsret, og der er stadig en lang række ineffektive statslige aktiver, der skriger på at blive privatiseret. Modi har leveret en rimelig økonomisk vækst, men vækstraterne var trods alt højere under hans forgænger.

I den anden ende af Indiens sociale skala har landmænd, hinduer fra lavere kaster og religiøse minoriteter også deres grunde til, at forelskelsen i BJP er ved at være slut. Under Modi har der været en grim stigning af vold rettet mod mindre privilegerede indere, ofte udført af hindunationalistiske grupper. Indiens fattige er også ramt af de stigende oliepriser, den svage rupee og et faldende udbytte på afgrøder. I mellemtiden er Indiens journalister, akademikere og intellektuelle skuffede over Modi-regeringens diktatoriske stil: I stedet for at rydde op i Indiens mølædte bureaukrati indsatte BJP bare loyalister, der fastholdt systemet.

Alt dette er til gavn for Modis modstandere, især Indian National Congress, Kongrespartiet, der er arvtagere efter uafhængighedsbevægelsen. Men utilfredsheden er også næring for en drivkraft, der muligvis betyder mere i indisk politik end noget parti, nemlig mistroen til det etablerede system. Havde Kongrespartiet været den samme, potente politiske bevægelse, som det var for nogle år siden, havde BJP's skæbne for længst været beseglet, men selvom Kongrespartiet er det eneste andet parti, der stiller op i samtlige af Indiens provinser, er det en skygge af sig selv. Lederen, Rahul Gandhi, har heller ikke den samme politiske flair som Modi. Det er rigtigt, at han er vokset med opgaven som kronprins for Nehru-Gandhi-dynastiet, der har styret Kongrespartiet i fire generationer, men Gandhi har ikke den samme hårdføre ihærdighed som hans ældre modstander. Der er ingen, der forventer, at Kongrespartiet kan besejre BJP alene, og Gandhi har sågar sået tvivl om, hvorvidt han overhovedet ønsker at bliver premierminister. Hvis han gør, er den mest sandsynlige strategi en regnbuekoalition af BJP-modstandere, herunder lavkastepartier og lokale udbryderpartier, hvis identitetsfokuserede politik har fået en tiltagende fremtrædende rolle i indisk politik. Hvis Kongrespartiet kan favne en sådan koalition – og det er et meget stort hvis – er Modis dage talte.

Men det er ikke det, der gør dette valg så vigtigt. Bagved de to partiers tovtrækkeri mærker inderne en større kamp om Indiens sjæl. Hvis Modi bliver genvalgt, vil hans parti måske gå hårdere til værks med deres hindunationalistiske visioner om et mere råt og mindre tolerant Indien. Hvis Kongrespartiet og dets mangeartede allierede skulle få magten, frygter deres kritikere, at Indien vender tilbage til fordums uduelighed og korruption.

Det mere sandsynlige er dog, at ligegyldigt hvem der vinder, vil Indien fortsat være så umådeligt opdelt og kontrastfyldt, at udviklingen ikke kun vil gå én vej. ■

Det sker i 2019

Durgam Cheruvu-hængebroen, *der bliver den længste af sin slags i Indien, og* **India-Myanmar-Thailand Trilateral Highway**, *en 1400 km lang motorvej, der forbinder de tre lande, åbner for trafik*

Det sker i 2019

Beboerne på **Bougainville** *går til stemmeurnerne for at beslutte, om øen skal forblive en del af Papua Ny Guinea eller blive en selvstændig stat*

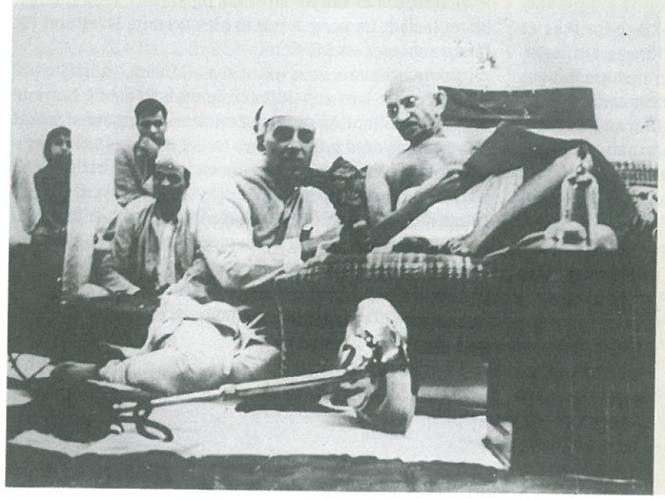
Hyldest til en landsfader

Indien fejrer Mahatma Gandhis 150-års fødselsdag

Abhishek Kumar freelance korrespondent, MUMBAI

DET LYKKEDES en smilende mand iført pjalter, briller og et lommeur at afvæbne hele Det Britiske Imperium med sin *charkha* – en traditionel spinderok. Mohanda Gandhi sejrede med sultestrejker og protestmarcher og er i dag et kulturelt symbol, der optræder på alt fra T-shirts til kaffekopper. 2. oktober 2019 vil det være 150 år siden, at han blev født i byen Porbandar i Gujarat. Indien vil gå hele vejen for at fejre landsfaderen.

Et kulturelt symbol

Der bliver organiseret et verdensomspændende genbrugsinitiativ i hans navn. I Jaipur i delstaten Rajasthan vil "fodlejre" uddele kunstige lemmer til fattige til ære for Gandhis lange march i 1930. Tusinder af fanger, der er fængslet for småkriminalitet, vil blive løsladt som en hyldest til hans humanitære verdenssyn. I et museum i Delhi kan man sågar lytte til Gandhis hjertebanken, der er genskabt ud fra et elektrokardiogram fra 1937.

Gandhi havde uden tvivl foretrukket, at hans fødselsdag havde været en lidt mere afdæmpet affære. Han havde sandsynligvis nikket anerkendende til premierminister Narendra Modis "Clean India Mission", der lover toiletadgang til alle indere inden Mahatmas fødselsdag. Omvendt ville han have sørget over stigningen af hindunationalistisk vold i samfundet og den utilstrækkelige indsats for at hjælpe "de urørlige" – de kasteløse indere, der ofte lever under umenneskelige forhold. Gandhi kæmpede hele sit liv for de kasteløses rettigheder, og selvom kasterne i dag er blevet ulovliggjort, praktiseres diskriminationen stadig, og de tidligere urørlige arbejder stadig som manuelle fjernere af menneske- og dyreekskrementer, selvom dette også er ulovligt nu.

Han ville også begræde nutidens politikeres manglende humoristiske sans – det er desværre rutine, at karikaturtegnere eller standup-komikere bliver arresteret for at gøre grin med dem. "Hvis jeg ikke havde humor," skrev Gandhi i 1928, "ville jeg for længst have begået selvmord." Og Gandhi var alt andet end en højtidelig eneboer. En journalist spurgte ham engang om, hvad han syntes om den vestlige civilisation. Gandhi svarede: "Det, synes jeg, lyder som en god idé."